

Llei 33/2012, del 22 de novembre, del règim de franquícies duaneres

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 22 de novembre del 2012 ha aprovat la següent:

Llei 33/2012, del 22 de novembre, del règim de franquícies duaneres

Exposició de motius

El Principat d'Andorra, amb la signatura de l'Acord en forma d'intercanvi de cartes entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Econòmica Europea, del 28 de juny de 1990, es va comprometre a aplicar el mateix règim de franquícies que la Unió Europea respecte a les mercaderies que provenen de països tercers.

Aquesta obligació es reafirma en la Decisió 1/2003 del Comitè Mixt CE-Andorra, del 3 de setembre del 2003. L'article 3, apartat 2 b) exigeix que Andorra, per al bon funcionament de la Unió Duanera, adapti les disposicions nacionals a la normativa comunitària relativa a les franquícies duaneres, per eliminar les divergències existents, amb l'objectiu de tenir un règim únic i que tothom es pugui beneficiar dels mateixos avantatges en tot el territori de la Unió Duanera. Ara bé, s'ha de tenir en compte que l'harmonització necessària del règim de franquícies duaneres no pot ser un obstacle per a l'establiment de franquícies particulars en virtut d'acords internacionals.

Fins avui no hi ha hagut cap norma de transposició en l'ordenament jurídic nacional del règim de franquícies comunitàries. Les disposicions duaneres aplicables a les mercaderies importades al Principat d'Andorra no tenen en compte les circumstàncies particulars que presenten certes operacions desproveïdes generalment de caràcter comercial i convé preveure, tal com fan la majoria de legislacions duaneres, que aquestes importacions es puguin beneficiar d'un règim de franquícies que exonerin les mercaderies objecte d'importació de l'aplicació dels drets i de les taxes duaneres.

L'absència, de normativa de transposició de les disposicions duaneres comunitàries, genera una inseguretat jurídica davant dels administrats. Convé doncs solucionar aquesta mancança en la regulació de les franquícies, aprovant una llei que compleixi amb els compromisos adquirits, i sobretot que garanteixi la transparència i la seguretat jurídica necessàries per als operadors.

En l'elaboració d'aquesta Llei s'han tingut en compte les directrius de l'Organització Mundial de les Duanes en matèria d'admissions en franquícia de drets i taxes a la importació establertes en el Conveni internacional per a la simplificació i l'harmonització dels règims duaners, fet a Kyoto el 18 de maig de 1973.

La Llei s'estructura en 4 capítols, cent catorze articles, dos disposicions finals i quatre annexos. El capítol primer conté les disposicions generals i les definicions aplicables a les franquícies duaneres. Els capítols segon i tercer preveuen les franquícies duaneres a la importació i a l'exportació. Finalment el capítol quart regula les disposicions comunes relatives al règim duaner suspensiu, al control duaner, a l'acumulació de franquícies, a la presentació de prova i a les franquícies atorgades en el marc de les relacions internacionals.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.

